По тыя мѣста тѣ бы могли да ся заемнатъ и издавитъ не само буквары, Грамматика, прописи и други ученбны книги, но да подвигнатъ и пьрвы училища. Съ такжвъ сѫщо начинъ се ѥ подхватила какъ ново-Грьчкѫ, тъй и нов-Срьбская словесность.

Той *Отче нашъ* Словянскій, кой ѥ писанъ съ грьчки буквы, экономидъ го объявлява за Еолійско нарѣчіе Елинскаго іазыка ! ! А Г. Глаголевъ въ свои умозрителны и опытны основанія словесности (Спб. 1834) по него продължава: отъ тука се види, че изъ всичкихъ Грьчкихъ діалектовъ най ближно до Славянскыа іазыкъ ѥ Еолінско наречіе (отецъ экономида), кое по коренны си слова, „ (то ся знае) “ и формы склоненій и спряганій и „ (охъ то ся знае) “ може да се земне за особенно Словянско нарѣчіе “ (разумѣвася ! ! !) Другитѣ чюдны Славяно-Еолійски вещи слѣдватъ послѣ Отче нашъ отъ 439 до 493 стран. Съ слѣдующата, 494 страница захваща сравненіе Русскаго разговора съ Еллинскимъ:„

По Русски.	По Еллински.
В. Отъ куда-вы ?	А. Ал куда фы ?
О. Изъ Греціи.	В. Ез Грекуис.
В. Гдѣ вы живете ?	А. Кудѣ фы зивете ?
О. Тутъ близко; вотъ мой домъ. А вашъ ?	В. Тути плисіконъ; вото мео домо. А сфос ?
В. Также не далеко; я домой иду; Не угодно ли и вамъ со мной идти ?	А. Тосде не долихонъіо домоі іто: не агатон ли и вими су мени итыи.
О. Извольте пойдемъ.	В. ы волите, поітоменъ.
В. Вотъ мой сынъ. Куда ты идешъ и проч.	А. Вото мео сыно. Куда ты ітесъ ? И проч.

Кому то ради смѣха е угодно да прочете това сравненіе на Русски съ Еллински, того съвѣтувамъ нека го продължава до 501 стр